

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0121 van 10 maart 2015
in de zaak 1011/0222/SA/2/0191

In zake:
schepenen

1. [REDACTED], vertegenwoordigd door het college van burgemeester en
2. het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris LUYCKX
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122
en
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij*

de [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 5 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, van 21 oktober 2010, waarbij enerzijds de stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van tijdelijke woonunits voor een periode van 5 jaar, verleend op 8 oktober 2010 aan de

tussenkomen de partij, wordt ingetrokken en de stedenbouwkundige vergunning opnieuw wordt verleend voor een periode van 5 jaar.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 10 mei 2011 met nummer S/2011/0040 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 juni 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof HECTORS, die loco advocaten Kris LUYCKX en Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Yves LOIX die verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Ter zitting van 21 juni 2011 werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 5 juli 2011 gezien de verwerende partij en de tussenkomen de partij nog geen kennis hadden van de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Ter zitting van 5 juli 2011 werd de behandeling van de vordering tot vernietiging voortgezet.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft navolgend verslag uitgebracht.

Advocaat Kris LUYCKX die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Kristof HECTORS die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Astrid GELIJKENS die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joris GEENS die loco advocaat Yves LOIX verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

███ verzoekt met een aangetekende brief van 11 februari 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 24 februari 2011 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 3 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de tweede verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van tijdelijke woonunits voor een periode van 10 jaar”*. Het betreft een uitbreiding van een federaal bestaand asielcentrum.

De aanvraag kent een uitgebreide voorgeschiedenis:

1.

Op 13 juli 2001 verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van een vluchtelingencentrum.

Op 27 februari 2004 verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van dit vluchtelingencentrum. Deze vergunning is komen te vervallen omdat niet binnen de 2 jaar na afgifte met de uitvoering van de werken is gestart.

Het perceel is bebouwd met geconcentreerd ingeplante loodsen.

De aanvraag voorziet tussen de hogere loodsen A, B en C, opgetrokken in baksteen en metaalstructuur, een bijkomend geheel in metaalstructuur van 15m op 39m, 3m hoog, met 18 kamers, 5 sanitaire ruimten en 2 bureelruimten. Het geheel is toegankelijk via 2 te verhardten ingangen.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in militair domein.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 juni 2010 tot en met 18 juli 2010, worden 844 bezwaarschriften ingediend, waarvan 36 laattijdig.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed-Archeologie, brengt op 22 juni 2010 een gunstig advies uit.

De provinciale dienst welzijn, centrum voor toegankelijkheid, brengt op 22 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

FOD Defensie, 4° regionaal centrum voor infrastructuur, brengt op 1 juli 2010 een gunstig advies uit, mits het aangrenzend militair domein geen nadelige effecten ondervindt en voldoende maatregelen genomen worden voor de opvang van het hemelwater.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst brengt op 7 juli 2010 een voorlopig ongunstig advies uit en op 28 juli 2010 een definitief ongunstig advies. Het college is van oordeel dat artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp gewestplannen en de gewestplannen – rechtsgrond van de stedenbouwkundige vergunning van 13 juli 2001 – geen basis kan vormen voor een bestendig en uitgebreid gebruik van een militair gebied voor de huisvesting van vluchtelingen. Het verwijst ook naar artikel 1.1.4 en artikel 4.3.1 VCRO en stelt dat een uitbreiding van het asielcentrum onaanvaardbare gevolgen heeft voor de goede werking van de stad (administratie, verhoogd politieel toezicht, opvang in de lokale scholen, werking OCMW).

2.

Op 8 oktober 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor een periode van 5 jaar en motiveert zij deze beslissing als volgt:

“ ...

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Daar niet alles kan voorzien worden en nog wel op de juiste plaats, werd in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp gewestplannen en de gewestplannen een artikel voorzien (artikel 20) dat de mogelijkheid biedt, niettegenstaande andersluidende bestemmingen op het gewestplan, toch vergunning af te geven voor bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen, voor zover deze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied. De huidige aanvraag beperkt zich tot bouwwerken met een kleinschalige oppervlakte en duidelijke bestemming van openbaar nut...

Deze aanvraag vereist de toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972...

De ingreep kan beschouwd worden als een beperkte afwijking gelet op de geringe omvang en de aard van de werken.

Er is op korte tijd een tijdelijk nieuwe ruimte nodig om meer mensen te kunnen opvangen, waardoor de hoogdringendheid verantwoord kan worden.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De huidige aanvraag houdt ten overstaan van de bestaande toestand slechts een logische en uit oogpunt van ruimtelijke ordening tijdelijke beperkte verdere uitbouw in, die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie zoals duidelijk op te maken valt uit de bijgevoegde plans en foto's in het dossier. De ontworpen units zijn sober van ontwerp en worden neutraal uitgevoerd zodat het zonder ruimtelijke conflicten in de omgeving geïntegreerd wordt. De ordening van het gebied ligt vast en wordt bepaald door goed gekende feitelijke toestanden en stedenbouwkundig karakteristieken van de omgeving. Deze units, die het voorwerp van de aanvraag uitmaakt, neemt slechts een beperkte oppervlakte in. De inplanting van de aanvraag is inpasbaar in de omgeving. Gelet op voorgaande elementen en vermelde adviezen kan gesteld worden dat de voorgestelde aanvraag verenigbaar is met de algemene aanleg van de plaats zelf,

verenigbaar is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar aangezien de omgeving niet als dusdanig verstoord wordt.

De aanvraag kan vergund worden voor het tijdelijk oprichten van 10 woonunits voor een periode van 5 jaar.

...

Deze beslissing van 8 oktober 2010 maakt het voorwerp uit van een afzonderlijke vordering tot schorsing en vernietiging, bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0223/SA/2/0192. Op 5 april 2011 beslist de Raad de behandeling van die vordering onbepaald uit te stellen, in afwachting van de uitspraak ten gronde in voorliggende zaak.

3.

Na de betekening van de vergunningsbeslissing van 8 oktober 2010 trekt de verwerende partij op 21 oktober 2010 de stedenbouwkundige vergunning van 8 oktober 2010 in omdat het advies van het college van burgemeester en schepenen niet in de beslissing vermeld staat.

Zij verleent ook met dezelfde beslissing op 21 oktober 2010 ook opnieuw de stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van tijdelijke woonunits, voor een periode van 5 jaar, op basis van dezelfde motieven als de ingetrokken vergunningsbeslissing van 8 oktober 2010, en uitgebreid met vermelding van de ongunstige adviezen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] en een standpunt ten aanzien daarvan dat luidt als volgt:

“..."

Een groot deel van het advies is gebaseerd op elementen die niet van stedenbouwkundige aard zijn; dit deel wordt niet weerhouden. De overige opmerkingen van stedenbouwkundige aard zijn eveneens ongegrond en worden dan ook niet weerhouden. Het in strijd zijn met art. 1.1.4 kan niet gevolgd worden. Het domein werd gebruikt als militair domein, gelet op de evolutie van de noden van het land en leegstand van de gebouwen werd er een nieuwe functie aan toegekend. De asielzoekers werden in de bestaande gebouwen ondergebracht maar deze blijken op heden niet voldoende groot. Daarom wordt binnen het huidig gebruik de tijdelijke uitbreiding toegekend. Niets belet dat het terrein in de toekomst een nieuwe functie kan gegeven worden. De tijdelijke uitbreiding van het asielcentrum hypothekeert dan ook niet de toekomstige bestemming. Gelet op het feit dat het een tijdelijke vergunning betreft is de impact hiervan dan ook tijdelijk.

Het tijdelijke van deze vergunning impliceert ook de hoogdringendheid ervan. Er is op korte tijd en tijdelijk nieuwe ruimte nodig om meer mensen te kunnen opvangen waardoor de hoogdringendheid verantwoord kan worden

...”

Dit, is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De Raad heeft met het arrest van 10 mei 2011 met nummer S/2011/0040 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld en dat de verzoekende partijen bij het instellen van de vordering over het rechtens vereiste belang en hoedanigheid beschikten in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2 en 3° VCRO.

2.

Na het verlenen van de bestreden beslissing op 21 oktober 2010 heeft de tussenkomende partij op 23 juni 2011 een nieuwe aanvraag ingediend voor *“het plaatsen van tijdelijke woonunits op het terrein van het asielcentrum te [REDACTED] voor een periode van 5 jaar”*. Het gaat om eenzelfde aanvraag als de vorige, wat betekent dat zij tussen de bestaande, hogere loodsen A, B en C, opgetrokken in baksteen en metaalstructuur, een geheel voorziet in metaalstructuur van 15 op 39m, 3m hoog, met 18 kamers, elk voorzien van bedden, sanitaire ruimten en bureelruimten. De verwerende partij heeft op 30 november 2011, mits naleving van het advies van de brandweer en mits instandhouding voor maximum 5 jaar, de stedenbouwkundige vergunning verleend.

Deze beslissing van 30 november 2011 werd door de tweede verzoekende partij bij de Raad eveneens aangevochten met een vernietigingsberoep en is gekend onder het rolnummer 1112/0372/A/2/0338. Met een arrest van 10 maart 2015 met nummer A/2015/0120 wordt de stedenbouwkundige vergunning van 30 november 2011 vernietigd en wordt aan de verwerende partij het bevel gegeven een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag.

De tussenkomende partij hield voor dat de aanvraag van juni 2011 een alternatieve aanvraag betrof. De verzoekende partijen ontkennen dit en menen dat de tussenkomende partij door de indiening van de aanvraag van juni 2011 verzaakt heeft aan de uitvoering van de alhier bestreden beslissing van 21 oktober 2010, zodat deze beslissing alleen al om reden van rechtszekerheid moet vernietigd worden.

Onder verwijzing naar het arrest van 10 maart 2015 met nummer A/2015/0120 en de aldaar in het dossier aanwezige plannen, dient de Raad vast te stellen dat het voorwerp van de aanvragen van 2010 en 2011 quasi identiek zijn, op een deur en een venster na, maar dat beide aanvragen de uitvoering beogen van bijkomende loodsen met dezelfde afmetingen in oppervlakte, hoogte en volume, ingeplant op dezelfde plaats en dus met een identieke impact op de omgeving. Ook de indeling van de loodsen lijkt dezelfde. Beide vergunningen werden ook afgeleverd op grond van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Het loutere gegeven dat er aan de buitenzijgevel rechts een deur wordt vergroot en in de buitenzijgevel links een venster wordt bijgeplaatst, doet geen afbreuk aan het gegeven dat de stedenbouwkundige aanvraag hetzelfde voorwerp heeft.

Uit deze concrete feitelijke omstandigheden dient dan ook te worden besloten dat de tussenkomende partij geen verdere uitvoering nastreeft van de bestreden beslissing van 21 oktober 2010.

Het is dan ook nodig om de vergunning van 21 oktober 2010 voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer te vernietigen, zonder verder onderzoek naar de wettigheidsgraven.

VI. KOSTEN

Artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat *“de Raad ... het geheel van de kosten ten laste (legt) van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt”*.

Noch de verwerende partij, noch de verzoekende partijen kunnen als de ‘in het ongelijk gestelde partij’ beschouwd worden. Het komt bijgevolg passend voor de kosten, zijnde het door de verzoekende partijen betaalde rolrecht, ten laste van de tussenkomende partij te leggen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 21 oktober 2010, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van tijdelijke woonunits voor een periode van 5 jaar op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS